

Sách Diễm Ca chương 6 câu 10.

Phong Trào Legio Mariae (Đạo Binh Đức Mẹ), Vị Sáng Lập Và Đóa Hoa Đầu Mùa

*”Kìa Bà nào đang tiến lên như rạng đông,
đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời,
uy hùng như đạo binh xếp hàng vào trận” ..*

Trên đây là Câu Đạo (Điệp Ca) đọc trước và sau kinh Magnificat mà mỗi Hội Viên của phong trào Legio Mariae (Đạo Binh Đức Mẹ) phải đọc hằng ngày. Câu Đạo trích từ

Legio Mariae là một hội đoàn của giáo dân đã được Giáo Hội phê chuẩn và đặt dưới quyền chỉ huy hùng mạnh của Đức MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, Đấng Trung Gian Ôn Thánh. Họ tổ chức thành Đạo Binh để ”phục vụ” trong chiến cuộc mà Giáo Hội Công Giáo không ngừng giao tranh với thế gian, ma quỷ và quyền lực của tội ác.

“Đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời, uy hùng như đạo binh xếp hàng vào trận”: Đó là chân tướng của Đức MARIA, Nữ Vương ngự trên Trời của Legio. Chân tướng quả thật đáng sợ cho những ai theo thế tục, đáng sợ cho Satan và bè lũ của nó!

Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ - được tổ chức theo lối quân đội, nhất là Đạo Binh La-Mã ngày xưa, mặc dầu quân đội và vũ khí không phải của thế gian này! Legio Mariae hiện nay rất đông đảo và có mặt ở nhiều nơi trên toàn thế giới.

I. Nguồn gốc phong trào Legio Mariae và vị khởi xướng là Ông Frank Duff

Cách đây 95 năm, lúc ấy là 8 giờ tối ngày 7-9-1921, buổi chiều vọng lễ Sinh Nhật Đức Mẹ MARIA. Một nhóm người tụ họp tại Myra House nơi đường Francis ở Dublin, thủ đô nước Ái-Nhĩ-Lan. Họ ngồi quanh chiếc bàn có đặt tượng Đức Mẹ MARIA giang đôi tay, trong cử chỉ tiếp đón triu mến. Chung quanh tượng có hoa tươi và nến sáng. Họ đến đó để cùng nhau tìm kiếm phương thức làm việc cho Nước Chúa. Đức Mẹ MARIA như chờ đợi lòng quảng đại của họ.

Mọi người khiêm tốn quì gối bắt đầu đọc Kinh Đức Chúa Thánh Thần rồi sốt sắng lần hạt Mân Côi. Hiện diện trong buổi họp hôm ấy có một Linh Mục, Cha Michael Toher, một nhân viên Bộ Tài Chánh, anh Frank Duff (7/6/1889 - 7/11/1980). Số còn lại là khoảng 15 phụ nữ, tất cả đều thuộc giai cấp xã hội khiêm hạ, làm công trong các bàn giấy hoặc nơi các tiệm hàng. Họ họp nhau sau một ngày làm việc vất vả, với chủ đích tìm ra một đường lối tông đồ mang tính chất hoàn toàn thiêng liêng, bổ túc cho sinh hoạt bác ái của nam giới thuộc Hội Thánh Vinh Sơn Phaolô. Là những phụ nữ nghèo, họ không có gì để trao tặng, ngoài hai bảo vật: Đức Tin và lòng yêu mến các linh hồn.

Buổi chiều hôm ấy, người thanh niên duy nhất có mặt trong nhóm là anh Frank Duff, 32 tuổi. Anh nói với các bà các cô về việc anh say mê đọc cuốn "Luận về lòng sùng kính chân thật đối với Đức Mẹ" của thánh Louis Marie Grignon de Montfort (1673-1716). Anh sung sướng khám phá ra vai trò Trung Gian Ôn Thánh của Đức Mẹ MARIA. Đây cũng là thời kỳ Đức Giáo Hoàng Benedetto XV (1914-1922) vừa cho phép cử hành Thánh Lễ kính Đức Mẹ, Trung Gian Ôn Thánh. Anh Frank Duff thao thao trình bày: "Lòng sùng kính chân thật đối với Đức Mẹ MARIA không thể là một tâm tình thụ động, co cụm vào chính mình, dửng dưng đối với tha nhân. Trái lại, Yêu Mến tức là Hành Động. Vì thế, lòng sùng kính chân thành thôi thúc chúng ta hoạt động vì Đức Mẹ, tận tâm hoàn toàn và quảng đại đến mức độ anh hùng. Nếu chúng ta thật tình yêu mến Đức Mẹ, chúng ta phải san sẻ với Đức Mẹ về ưu tư phần rỗi các linh hồn và quyết chí ra đi tìm kiếm các linh hồn".

Tiếp lời anh Frank Duff, Cha Toher giải thích về Giáo Hội, huyền thể Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Đây là một đạo lý chẳng những buộc tin nhưng còn phải đem ra thực hành. Mọi người chăm chú lắng nghe lời giảng và cùng có ước muốn sống thực tại "nhiệm thể", bất chấp mọi khó khăn cản trở.

Cuối phiên họp, toàn nhóm quyết định phân chia công tác. Họ sẽ đi từng hai người một, đến bệnh viện "Thông Nhất" trong thủ đô Dublin, để viếng thăm và nâng đỡ tinh thần cho các bệnh nhân.

Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ - chào đời từ buổi chiều hôm ấy. Đâu ai ngờ được rằng, tiểu nhóm đầu tiên đã nhanh chóng trở thành một "Đạo Binh hùng hậu" lan rộng khắp nơi trên toàn thế giới!

Ông Frank Duff là người vừa giáo điều vừa hoạt động. Ông không bao giờ tách lìa hai lãnh vực đó. Ông dùng lời thánh Thomas More (1478-1535) làm phương châm cho mình:

- Lạy Chúa dẫu yêu, khi con cầu Chúa điều gì, xin Chúa ban cho con ơn hoàn thành điều ấy.

(Tháng 7 Năm 1996, Đức Cha Desmond Connell (sau này là Hồng Y) Tổng Giám Mục Dublin, đã mở Án xin phong chân phước cho ông Frank Duff (Francis Michael Duff) (1889-1980) một tín hữu Công Giáo Ái-Nhĩ-Lan nhiệt thành. Hiện tại ông được gọi là vị Tội Tớ Chúa).

Ông Frank Duff tin rằng chúng ta có thể hoán cải thế giới. Nhưng để đạt mục tiêu, mỗi tín hữu Công Giáo bình thường phải trở thành một vị tông đồ. Và ông đặt hoài vọng nơi những kẻ bé nhỏ và khiêm tốn để thực hiện công tác siêu nhân này. Đối với ông, những kẻ bé mọn và khiêm tốn lại là những người có đầy sinh lực và trung tín. Họ kiên trì và không sợ gian khổ. Họ thực tế và làm việc hữu hiệu. Nhưng cần phải họp thành nhóm và hoạt động có tổ chức. Sau cùng, cần phải hoạt động với Đức Mẹ MARIA và trong niềm hiệp thông sâu xa với Đức Mẹ MARIA. Đó là chìa khóa cho mọi thành công. Chính qua Đức Mẹ MARIA mà Đức Chúa GIÊSU sinh ra và cũng chính qua Đức Mẹ MARIA mà Đức Chúa GIÊSU KITÔ còn tiếp tục sinh ra. Điều quan trọng là phải có Đức Tin. Một Đức Tin sắt đá, dám đi trên mặt nước.

Ngay nơi trang đầu của cuốn **Thủ Bản Legio Mariae**, có trích dẫn lời của **Thánh Bênadô thành Clairvaux** (1090-1153):

Bước theo Mẹ, bạn không lạc hướng.

Kêu cầu Mẹ, bạn không thất vọng.

Linh ý Mẹ, bạn không sai lầm.

Tựa vào Mẹ, bạn không sợ ngã.

Mẹ chở che, bạn không khiếp sợ.

Mẹ dẫn dắt, bạn không nản lòng.

Nhờ ơn Mẹ, bạn về tới bến.

Chủ đích của phong trào Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ - là thánh hóa hội viên bằng cầu nguyện. Và dưới sự lãnh đạo của giáo quyền, hội viên tích cực cộng tác vào công cuộc hoạt động của Đức Mẹ MARIA và của Hội Thánh. Đó là: đập đầu con rắn và mở rộng Vương Quốc của Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Tinh thần của Legio Mariae là chính tinh thần của Đức Mẹ MARIA. Hội viên Legio sẽ đặc biệt cố gắng rèn luyện cho được đức khiêm nhường sâu xa, đức vâng lời hoàn hảo và đức hiền hậu như thiên thần của Đức Mẹ MARIA. Hội viên Legio tập tính luôn luôn chăm chú cầu nguyện, đức hãm mình toàn diện, đức thanh khiết không tỳ vết, lòng nhẫn nhục anh dũng, trí khôn ngoan siêu phàm và tinh mến Chúa vừa can đảm vừa xả thân của Đức Mẹ MARIA. Và nhất là, hội viên Legio bắt chước Đức Tin của Đức Mẹ MARIA, một nhân đức mà chỉ có Đức Mẹ mới thực hiện hoàn toàn không ai sánh kịp. Nhờ Tình Yêu và Đức Tin của Đức Mẹ MARIA chỉ dẫn, Legio của Đức Mẹ đảm nhận mọi nhiệm vụ và không bao giờ viện cớ là không làm nổi, vì họ cho rằng, mọi việc đều có thể làm được và được phép làm.

Sứ vụ của Legio Mariae là phải "mặc lấy chiến phục của THIÊN CHÚA" (Êphêxô 6,11). Đạo Binh La-Mã ngày xưa mà hội đoàn Đạo Binh Đức Mẹ ngày nay mượn danh hiệu, đã lừng danh trong nhiều thế kỷ vì những đức tính: trung kiên, can đảm, kỷ luật, nhẫn nại, lại thu được nhiều thành quả. Do đó, hội viên Legio Mariae cũng phải rèn luyện cho mình được những đức tính kể trên, và còn hơn thế nữa, vì Legio Mariae phục vụ THIÊN CHÚA. Legio tung mình vào chiến cuộc của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, dưới sự điều khiển của Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội:

Kìa Bà nào đang tiến lên như rạng đông,

đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời,

uy hùng như đạo binh xếp hàng vào trận..

Dựa trên danh hiệu Đạo Binh Đức Mẹ, các hội viên Legio được mời gọi tuân hành nghiêm chỉnh "kỷ luật sắt" của Hội, được chỉ dẫn rõ ràng và tỉ mỉ trong cuốn "Thủ Bản Chính Thức của Legio Mariae". Thủ Bản viết:

Căn cứ theo nhiều kinh nghiệm, chưa có cuộc thí nghiệm tổ chức Legio nào, khi tuân theo đúng kỷ luật của Thủ Bản mà bị thất bại .. Legio là một hệ thống, nếu tước bỏ hay sửa đổi đi phần nào, thì nó đổ vỡ. Những vần thơ sau đây của Whittier rất thích hợp, có thể nói về Legio Mariae:

Vải gai dệt bởi chỉ mảnh

Bứt đi một sợi tan tành đến nơi

Đàn cầm tiết điệu êm vui

Một dây đã đứt, rã rời âm thanh

Đâu còn tao nhã tình anh.

Vã lại, muốn trở nên thành phần của Legio Mariae thì cần phải được một trong những Hội Đồng có thẩm quyền chính thức thu nhận.

II. Cô Edel Quinn (1907-1944) anh thư và là đóa hoa đầu mùa của Legio Mariae.

1/ Cuộc Đời Cô Edel Quinn

Edel Quinn chào đời tại Kanturk bên nước Ái-Nhĩ-Lan ngày 14-9-1907, nhằm lễ Suy Tôn Thánh Giá. Phải chăng đây là điềm tiên báo? Một điều chắc chắn: cuộc sống khởi hành dưới dấu hiệu khổ đau sẽ được khắc sâu bằng Thánh Giá Cứu Rỗi.

Ngày Edel chào đời được đón nhận với niềm tri ân, như dấu chứng phép lành của THIÊN CHÚA trên đôi vợ chồng trẻ Charles Quinn và Louise Burke Browne. Edel là chị cả của 4 em, 3 gái 1 trai. Bầu khí gia đình mang đầy tính chất tươi vui, tự do và hòa hợp. Edel là gạch nối và là mẫu gương cho các em noi theo.

Năm lên 9 tuổi, Edel được rước lễ lần đầu vào ngày lễ Thăng Thiên 1-6-1916. Cô bé trải qua một tuổi thơ thật hồn nhiên nhưng không kém vẻ trang trọng. Lòng tốt lộ rõ trên khuôn mặt trái soan với mái tóc vàng óng ả, đôi mắt trong xanh và trên môi luôn điểm nụ cười. Nụ cười trở thành huyền thoại nơi Edel vì nó gắn chặt với nét dịu hiền của cô. Nơi trường học, Edel lôi cuốn sự chú ý và thu hút cảm tình của các bạn đồng lớp. Cô bé chăm chỉ học hành, cùng lúc, say mê các bộ môn thể thao như cricket, golf và tennis. Cô cũng yêu chuộng khiêu vũ, thích âm nhạc và chơi dương cầm.

Thế nhưng, mặc dầu rất yêu sống và tràn đầy nhựa sống, Edel luôn luôn biết tự chủ và hiểu rõ giá trị của việc khổ chế, sống âm thầm kín đáo. Cô thú nhận: "Tôi cố gắng giữ tinh lặng, ngay khi kỷ luật đòi hỏi". Tự kềm chế để giữ tinh lặng không phải là điều dễ làm. Trái lại cần nhiều hy sinh để chiến thắng. Dần dần, tinh lặng trở thành một điểm son trong cuộc đời Edel. Một bà giáo làm chứng về Edel rằng: "Cô bé giấu kín các nỗi khổ riêng của mình để luôn giữ nét mặt bình thản, khiến người khác tưởng lầm cô không hề mảy may lo lắng điều gì cả!"

Sau khi mãn bậc trung học đệ nhất cấp, Edel được Cha Mẹ gọi vào nữ ký túc xá ở Upton bên Anh Quốc. Nhưng chỉ hai năm sau, vì gặp vận xui, gia đình lâm cảnh nghèo túng, nên Song Thân phải gọi Edel về. Đó cũng là năm toàn gia đình dời về sống tại thủ đô Dublin. Edel vừa tròn 17 tuổi.

Với tư cách chị cả, Edel can đảm đối đầu với hoàn cảnh. Cô ghi danh học ngành thương mại nơi trường Potter. Cô ước mong mau kiếm được việc làm để có thể phụ giúp Ba Má .. Gia đình Quinn sống trong cảnh đầm ấm thuận hòa. Bà Louise Burke là một bà mẹ Công Giáo tiêu biểu của đất nước Ái-Nhĩ-Lan sùng đạo và nhiệt thành. Lòng đạo đức cộng với tâm tình vừa nhân ái vừa tế nhị khiến bà giữ vững hạnh phúc gia đình và chu toàn nhiệm vụ giúp chồng giáo dục con cái.

Về phần Edel, cô thiếu nữ đoan trang và già dặn trước tuổi, cũng chiếm một chỗ đứng đặc biệt - gần như độc nhất - trong gia đình. Không phải chỉ vì Edel là chị cả, nhưng còn thêm lý do: Edel có một bản lĩnh vững chắc, khiến ai ai cũng phải kính nể. Ông thân sinh Charles âu yếm tặng cô con gái cưng Edel tước hiệu "Bà Ngoại", bởi lẽ, các ý kiến, đề nghị của Edel đều được mọi người "răm rắp" chấp nhận!

Thật ra, bí quyết ảnh hưởng của Edel đối với gia đình hệ tại việc cô hoàn toàn quên mình. "Quên mình" trở thành bản tính tự nhiên nơi Edel. Cô chỉ nghĩ đến người khác và phục vụ người khác. Edel trao ban tất cả những gì cô có, kể cả chính mình. Giống như đóa hoa tỏa hương thơm, ngọn lửa tỏa sức nóng và mặt trời tỏa ánh sáng vậy!

Edel còn có một đức tính nổi bật khác là lòng quảng đại, quảng đại tuyệt đối. Không ai có thể đoán được cô thích gì và xa tránh gì. Cô thi hành các công tác giao phó với cùng một nhiệt huyết như nhau và trong tâm tình từ bỏ hoàn toàn. Cô không bám víu vào bất cứ điều gì hoặc người nào. Trong từng chặng đời, vào những thời điểm thăng trầm, Edel vẫn giữ nguyên nét trầm tĩnh, can đảm đối phó với từng trường hợp. Cô không bao giờ biểu lộ ra ngoài, ngay cả trong khung cảnh đầm ấm gia đình, những tâm tình kín ẩn của mình. Thân mẫu của cô làm chứng: Edel không biết "sợ hãi" là gì!

Sau hai năm học ngành thương mại, Edel may mắn tìm được việc làm nơi văn phòng của hãng nhập cảng các vật liệu đến từ Pháp. Chủ hãng là một thanh niên trẻ tuổi người Pháp. Chàng tên Pierre Landrin. Sau này, Pierre nói về Edel như sau: "Lúc ấy cô gái mới 19 tuổi. Từ buổi gặp gỡ đầu tiên này, tôi luôn giữ cảm tưởng về một thiếu nữ mảnh khảnh, hơi có vẻ rụt rè trước mặt ông chủ trẻ tuổi người Pháp. Dầu vậy, cô vẫn tươi cười cách dững dưng cảm!".

Ông chủ Pierre Landrin không bao giờ hối tiếc vì đã nhận cô Edel Quinn vào làm việc. Trái lại, ông rất hài lòng. Cô Edel tỏ ra là một thư ký chuyên nghiệp, tận tâm và có trách nhiệm. Cô chu toàn công việc tới mức tối đa. Cô cũng dành giờ để học thêm tiếng Pháp. Nhưng trước hết và trên hết, cô Edel luôn dành đủ thời giờ cho việc cầu nguyện và tham dự Thánh Lễ hàng ngày. Thánh Thể là suối nguồn trao ban sinh lực cho Edel. Cô thổ lộ: "Một ngày trở thành trống rỗng kinh khủng nếu thiếu vắng Thánh Lễ và không được rước Mình Thánh Chúa".

Cô Edel thánh hóa ngày Chúa Nhật bằng cách tham dự rất nhiều Thánh Lễ vào ban sáng và dự các buổi Châu Thánh Thể vào ban chiều.

Thời gian tuần tự trôi qua. Cô Edel bước vào tuổi 20. Cuộc đời như rộng mở trước mắt cô. Nơi sở làm, cô Edel lọt vào mắt xanh của ông chủ trẻ tuổi. Chàng vừa ngưỡng mộ vừa như bị thu hút bởi nụ cười của cô Edel. Chàng giải thích: "Cô luôn tươi cười. Nụ cười của cô Edel thật kỳ diệu. Nó diễn tả nét trong sáng và sự chân thật, sự quan tâm và lòng cảm thông. Một nụ cười chan hòa ánh sáng!". Anh Pierre nói thêm: "Giống như những người có tâm hồn trong trắng, cô Edel chiếu dãi ra chung quanh mình nét trong trắng ấy".

Dĩ nhiên chàng Pierre Landrin nghĩ đến chuyện hỏi cưới cô Edel làm vợ. Chàng đợi dịp may, nhắm lúc thuận tiện. Chàng mời cô Edel dùng bữa trưa nơi nhà hàng và tỏ lộ tình yêu của mình cho cô Edel biết. Xin nhường lời cho anh Pierre kể. Trong lúc nghe tôi trình bày, khuôn mặt nàng bỗng đổi sắc như cảm thấy đau đớn. Tôi kinh hoàng, bởi lẽ, tôi đã nghĩ trước nhiều điều, ngoại trừ điều này. Cô Edel thú thật với tôi rằng, nàng không thể đáp lại cảm tình của tôi, vì nàng không còn tự do nữa. Nàng đã thề hứa với Chúa rồi. Nàng muốn trở thành nữ tu Kín Clara Nghèo để sống đời chay tịnh và nguyện cầu. Nàng chỉ còn chờ đợi lúc gia đình không cần nàng giúp đỡ, để có thể ra đi. Và giây phút ấy sắp đến gần. Nàng tha thiết xin tôi thông cảm và tha thứ cho sự từ chối của nàng.

Thật là một "cú sốc" đau đớn. Chàng Pierre Landrin kết thúc câu chuyện tình yêu dang dở với cô Edel như sau: "Trên chiếc tàu đêm, đưa tôi về Liverpool mấy ngày sau đó, những hành khách còn nán lại chơi khuya nơi phòng khách, đã trông thấy một thanh niên, hai tay ôm đầu và lặng lẽ khóc!" ..

Dĩ nhiên cô Edel Quinn ý thức rõ vết thương lòng cô để lại nơi con tim chàng thanh niên Pháp. Cô lo sợ nó sẽ ảnh hưởng tiêu cực trên đời sống thiêng liêng của chàng, nên tìm cách bù đắp. Và Pierre Landrin cũng đoán được chủ ý này. Chàng kể: "Cô Edel đã thương xót tôi. Và tôi đã sống tình cảm xót thương này trong những tuần, những tháng, những năm kế tiếp đó. Cô cẩn thận trả lời tất cả các lá thư tôi viết: từng chữ, từng trang. Đó là những bức thư tôi kể cho cô nghe về các thành phố và xứ sở, nơi tôi trú ngụ vì công ăn việc làm.

2/ Lòng trong trắng và cuộc gặp gỡ với phong trào Legio Mariae

Trên bình diện tự nhiên, việc trao đổi thư từ giữa đôi trai gái, có ít nhiều hiểm nguy và gây hiểu lầm. Nhưng trong trường hợp cô Edel thì trái hẳn. Những lá thư cô viết trả lời cho anh Pierre biểu lộ tính tình trong sáng, ngay thẳng và một tâm hồn tông đồ bao la cao cả. Cô không bao giờ gieo ảo tưởng để chàng trai hy vọng hảo huyền. Không! Khi thấy chàng vẫn mong có ngày cô đổi ý, cô Edel khẳng định:

... "Như anh Pierre thấy đó, em không đổi ý, và nếu là thánh ý Chúa, em sẽ không bao giờ đổi ý. Em tin chắc là em thi hành điều Chúa muốn em làm. Ôn gọi tu dòng là một hồng ân của Chúa. Kẻ nào nhận được thì không bị lầm lẫn. Nếu em từ chối không nghe theo tiếng Chúa gọi tức là hành động trái nghịch với lương tâm và chối bỏ ơn Chúa.

Em cảm thấy rằng anh sẽ làm được những việc phi thường cho THIÊN CHÚA và Ngài sẽ giao công tác cho anh. Không phải lúc nào chúng ta cũng nhận ra rõ ràng thánh ý THIÊN CHÚA. Nhưng khi được Chúa chọn, hẳn anh sẽ biết và sẽ cúi đầu thưa: "Fiat voluntas tua - Xin cho ý Cha thể hiện" cho dầu anh phải trả giá mắc mớ đi nữa. Em tin rằng khi chúng ta kết hợp những

đau khổ của chúng ta với đau khổ của Chúa và chúng ta dâng lên cho Vinh Quang Ngài, thì các đau khổ ấy trở nên nhẹ nhàng êm ái và đưa chúng ta đến gần THIÊN CHÚA. Anh không cảm thấy là chúng ta đang ở trong Bàn Tay Chúa sao? Và bất cứ điều gì xảy ra cho chúng ta cũng đều tốt lành cả. Hãy kết hợp nguyện ước của chúng ta với Thánh Ý THIÊN CHÚA và phó thác tương lai của chúng ta nơi Tình Yêu Vĩnh Cửu của Ngài”..

Với lời lẽ như trên, tình cảm giữa cô Edel Quinn và anh Pierre Landrin giữ nguyên nét đẹp trong sáng thiên thần. Từ nay, mỗi người tiếp tục tiến bước trên con đường Chúa định. Về phần Edel Quinn, cô vẫn ôm ấp mộng ước trở thành nữ tu Kín Clara Nghèo. Thế nhưng, THIÊN CHÚA Quan Phòng lại có chương trình riêng của Ngài.

Vào cùng thời kỳ này, tức khoảng năm 1927, hội đoàn Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ, đã bắt đầu hoạt động mạnh và có cơ cấu tổ chức hẳn hoi tại Dublin, nôi sinh của Legio. Tiểu nhóm, tức Praesidium đầu tiên mang tên Đức Mẹ Từ Bi, Praesidium thứ hai mang tên Đức Bà Thánh Tâm và một Praesidium khác mang tên Đức Bà Thắng Trận, vv..

Trong một phiên họp của Hội Con Đức Mẹ, cô Edel gặp cô Mona Tierney, một người quen của gia đình. Mừng rỡ sau thời gian xa cách, cô Edel mời bạn đến nhà thăm vào thứ năm tuần tới. Không ngờ cô Mona từ chối ngay: ”Không được, vì ngày ấy, mình có cuộc họp của Legio Mariae!”. Cô Edel tò mò muốn biết Legio Mariae là gì, đến nỗi ngăn cản bạn đến nhà thăm. Cô Mona cẩn thận trình bày về Legio Mariae. Cô Edel chăm chú nghe bạn giải thích. Sau cùng, cô hớn hờ nói: ”Thôi, cách tốt nhất là để mình cũng được tham dự vào phiên họp ấy!”.

Cô Mona đem câu chuyện kể lại với người trưởng nhóm, cô Nancy Hogg và xin trưởng nhóm ngõ lời mời cô Edel. Cô Mona còn cẩn thận nói thêm: ”Mình chỉ mời thôi, chứ không chắc cô ta sẽ có nhiệt thành. Bởi lẽ, em thấy cô ta tràn đầy niềm vui và nhựa sống, có lẽ cô ấy sẽ rút lui ngay, sau khi nhận ra công tác cực nhọc, đều đặn mà kỷ luật Legio đòi hỏi!”. Cô Mona đâu ngờ rằng, lần gặp gỡ ấy lại là lần gặp gỡ định mệnh, đổi hẳn hướng cuộc đời cô Edel Quinn.

Giữ lời hẹn, cô Edel có mặt nơi buổi họp hàng tuần của Praesidium. Mọi người quì gối chung quanh tượng Đức Mẹ MARIA Trung Gian Ôn Thánh. Cha Linh Hướng làm dấu Thánh Giá và xưng Kinh: ”Lạy Chúa Thánh Thần, xin Ngài ngự đến. Xin chiếu soi tràn ngập tâm hồn tín hữu của Ngài và đốt lửa kính mến Đức Chúa Trời trong lòng chúng con .. Xin gửi Thánh Thần Ngài đến và tất cả sẽ được dựng nên...”. Toàn nhóm có mặt rập ràng thưa lại: ”Và Ngài sẽ canh tân bộ mặt trái đất”.

Vẫn quì gối tại chỗ, mọi người sốt sắng lần tròn chuỗi Mân Côi. Buổi đọc kinh chấm dứt, phiên họp bắt đầu. Cô Edel ngồi im và chăm chú lắng nghe cuộc họp. Mỗi hội viên Legio lần lượt trình bày công tác đã chu toàn. Đó là những cuộc viếng thăm. Viếng thăm bệnh nhân. Viếng thăm những người khô đạo, sống xa lìa Giáo Hội Công Giáo. Có thành công, có thất bại, có khó khăn, có bất ngờ. Có nỗi khổ nhưng cũng có niềm vui. Mỗi hội viên đơn sơ thuật lại công tác. Không ai tìm cách làm cho mình được nổi bật lên, nhưng chỉ muốn chứng tỏ rằng: ”Họ là một Đạo Binh, thi hành công tác dưới sự chỉ huy của Đức Nữ Tướng Trinh Vương MARIA”. Nếu công tác nào bị thất bại, hội viên vẫn tin tưởng nói: ”Không sao! Tôi sẽ trở lại đó vào lần tới”.

Vào giữa phiên họp, cô trưởng nhóm đứng lên và mọi người cùng đứng lên. Và lần đầu tiên trong đời, cô Edel nghe đọc kinh "Catena". Đó là lời Kinh Chiến Thắng, nối kết các hội viên với Đức Mẹ MARIA và với nhau:

Kìa Bà nào đang tiến lên như rạng đông,

Đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời,

Oai hùng như đạo binh xếp hàng vào trận..

Đây là Điệp Ca đọc trước và sau kinh Magnificat: "Linh hồn con ngợi khen Chúa".

Mọi người ngồi xuống và Cha Linh Hướng ban lời huấn dụ. Cha nói: "Con người vô tài và bất lực để thi hành điều thiện. Nhưng bí quyết thành công hệ tại việc con người kết hợp mật thiết với THIÊN CHÚA. Nhưng để có thể mở rộng lòng cho THIÊN CHÚA, cần phải kết hợp với Mẹ Ngài. Đó là con đường chính Ngài đã chọn để đến với chúng ta. Với Mẹ và trong Mẹ, chúng ta có thể trở thành dụng cụ hữu hiệu trong chương trình cứu rỗi các linh hồn".

Tiếp tục phiên họp Praesidium, các hội viên cùng nhau phân chia công tác, đi từng hai người một, đến các nơi được chỉ định. Chẳng hạn, hai hội viên đến thăm đôi chị em Jenny và Molly mà lâu nay không thấy đi lễ, và có lẽ, đã trở lại con đường xấu. Hai hội viên khác đến thăm một gia đình cần được hợp thức hóa .. Mỗi hội viên vui vẻ chấp nhận công tác giao phó. Không ai bàn cãi, không ai kháng cự. Hội viên ra đi đến nơi nào Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA gửi tới. Chính Đức Mẹ MARIA mới có thể hoán cải các tâm lòng và giúp hội viên Legio có được lòng kính thích hợp tùy theo từng hoàn cảnh. Bởi vì, Chúa Thánh Linh luôn ở cùng Mẹ.

Phiên họp kết thúc, cô Edel Quinn bày tỏ cho bạn hiền biết niềm phấn khởi và lòng ngưỡng mộ của cô đối với tinh thần của hội đoàn Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ. Cô chính thức xin ghi tên gia nhập Legio. Cô nghĩ rằng, trong khi chờ đợi thực hiện ước mơ trở thành nữ tu Kín Clara Nghèo, cô có thể yêu mến và phụng sự Chúa trực tiếp nơi các linh hồn.

3/ Tâm hồn quảng đại và tinh thần hăng say của cô Edel Quinn

Một đơn vị của Legio Mariae được gọi là Praesidium. Theo La ngữ có nghĩa là một đơn vị thuộc Đạo Binh La Mã ngày xưa, được ủy thác nhiệm vụ đặc biệt như: kiểm soát một khu vực ở tiền tuyến, canh một tiền đồn hay giữ an ninh cho một trại binh .. Danh từ Praesidium dùng để chỉ một chi nhánh thuộc Legio Mariae thật thích hợp. Mỗi Praesidium mang tên một tước hiệu, một đặc ân hoặc một biến cố trong cuộc đời của Đức Trinh Nữ MARIA. Khi có hai hay nhiều Praesidia trong thị xã thì sẽ thiết lập một cơ quan quản trị gọi là Curia.

Cùng với Curia có Comitium. Tiếp đến Senatus là hội đồng được chỉ định thi hành chức vụ trong một miền, một quốc gia. Sau cùng là Concilium Legionis. Đây là hội đồng trung ương được ủy thác quyền quản trị tối cao của Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ. Cho đến nay, trụ sở Hội Đồng trung ương vẫn đặt tại Dublin, thủ đô nước Ái-Nhĩ-Lan, nôi sinh của Legio Mariae.

Praesidium đầu tiên mà cô Edel là thành phần mang tên Đức Bà Thắng Trận. Ngay tức khắc, cô Edel thu hút cảm tình của các hội viên khác, do nét đẹp tâm hồn lan tỏa trên khuôn mặt vui tươi và hiền dịu. Đúng như câu nói: "hữu xạ tự nhiên hương". Mọi người linh cảm nơi cô Edel ẩn chứa một kho tàng nhân ái và quảng đại khôn lường. Vào phiên họp Praesidium thứ hai, cô Edel đã lãnh công tác và vui vẻ thi hành. Người ta có cảm tưởng cô Edel là một hội viên kỳ cựu.

Một trong các bạn thuộc tiêu nhóm Đức Bà Thắng Trận nói về cô Edel như sau. Cô Edel rất duyên dáng. Cô ăn mặc đúng kiểu và thật đẹp. Cô có thân hình mảnh khảnh và mang dáng dấp của một người yếu tim. Da mặt cô thoáng nét xanh xanh. Cô Edel rất trầm lặng, kín đáo và tỏ lộ một bản lĩnh can cường. Khi "tường trình" về một công tác chu toàn, cô Edel không khoác lác, nhưng nói cách minh bạch gọn gàng. Khi đi công tác chung với một hội viên khác, cô Edel thường nhường lời cho bạn .. Cô Edel có đôi mắt long lanh ngời sáng, diễn tả một nội tâm phong phú. Khuôn mặt của cô Edel có nét hao hao khiến tôi liên tưởng đến hình ảnh của thánh nữ Teresa Hải Đồng GIÊSU.

Kỷ luật Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ đòi buộc mỗi hội viên phải dành ra ít nhất là hai giờ mỗi tuần để làm tông đồ. Chẳng bao lâu, cô Edel vượt quá mức định tối thiểu. Mỗi tuần, cô dành ra 5 buổi tối để đi công tác, hoặc hơn nữa. Không bao giờ cô Edel bỏ qua bất cứ buổi hẹn nào với một tâm hồn đang gặp khó khăn, cần được an ủi và nâng đỡ.

Ban đầu, Legio Mariae giao cho cô Edel công tác cổ võ các gia đình Công Giáo chấp nhận việc Tôn Vương Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU. Ngoài ra, cô Edel có nhiệm vụ thường xuyên thăm viếng một số bệnh nhân nơi nhà thương Mẹ Nhân Lành. Chưa hết, cô Edel còn phải đi thăm các gia đình sống chen chúc trong những căn nhà lụp xụp nơi ngoại ô. Cô Edel không bao giờ lùi bước trước khó khăn.

Để có thể chu toàn tối đa bốn phận nhận lãnh, cô Edel thường hy sinh trọn các buổi tối Chúa Nhật để đi thăm. Đây là cách thức lý tưởng cô Edel dùng để thánh hóa ngày Chúa Nhật. Ban sáng, cô tham dự Thánh Lễ và rước lễ. Ban chiều, cô dự buổi Cầu Minh Thánh Chúa. Ban tối, cô kết hiệp mật thiết với Chúa dưới hình thức thăm viếng các người nghèo khổ và bị bỏ rơi.

Sau hai năm tận tâm với nghĩa vụ của một hội viên Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ, cô Edel được đặt làm trưởng nhóm Đức Bà Bào Chữa Kê Có Tội. Đây là Praesidium có nhiệm vụ thật tế nhị: cứu giúp các cô gái hư hỏng lãng loạn! Việc chỉ định cô Edel điều khiển nhóm, gây ít nhiều tranh cãi. Bởi lẽ, cô Edel còn quá trẻ, chưa có kinh nghiệm trường đời. Nhưng người ta đã làm to. Cô Edel đã hướng dẫn nhóm như một vị lương y lành nghề. Hơn ai hết, cô Edel biết rõ sức lực yếu và hạn hẹp của mình. Nhưng một hội viên Legio không bao giờ đơn độc trong công tác tông đồ. Trái lại, với Đức Mẹ và nhờ Đức Mẹ mà cô Edel ra đi cứu vớt các linh hồn. Việc kết hiệp mật thiết với Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA là bí thuật mọi thành công trong cuộc đời cô Edel.

Một người bạn thân của cô Edel Quinn làm chứng rằng. Khi chúng tôi đi chung với nhau, đôi lúc tôi mất kiên nhẫn. Bởi lẽ, nếu chúng tôi đang vội vã, mà cô Edel lại gặp một người muốn nói chuyện với cô. Tức khắc, cô Edel dừng lại, chăm chú lắng nghe người kia và như quên hết mọi sự chung quanh .. Khi có dịp tiếp xúc với cô Edel, người ta như bị thu hút bởi cung cách triu mến của cô. Cô là một trong những mẫu người hiếm hoi, có thể giữ nguyên nụ cười trên môi mà

không gây thương tổn cho một người đang phiền muộn. Lời nói, cái nhìn và âm giọng chứng tỏ cô hoàn toàn cảm thông sâu xa với người đối diện. Nếu cô mỉm cười thì đó là nụ cười yêu thương, chỉ muốn xoa dịu những ưu sầu đang tràn ngập tâm hồn người khác. Nét tươi trẻ, tâm hồn trong trắng và lòng khiêm tốn của cô Edel là những ưu điểm khiến người đang đau khổ dễ dàng thổ lộ tâm tình với cô hoặc lắng nghe lời cô.

5 năm trời lặng lẽ trôi qua. Cô Edel Quinn dành trọn thời gian rảnh rỗi cho các công tác tông đồ của Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ. Mặc dầu thế, cô vẫn không quên đích điểm mong đạt tới. Đó là, trở thành nữ tu Kín Clara Nghèo. Hành trang cô chuẩn bị đã sẵn sàng. Thời gian thuận tiện cũng đã điểm. Theo dự định, cô Edel sẽ gia nhập dòng tu vào đầu năm 1932.

Thế nhưng, Chúa Quan Phòng định liệu cách khác. Cô Edel bỗng ngã bệnh nặng. Cô bị ho ra máu. Bệnh lao phổi đã đến hồi trầm trọng. Bác sĩ ra lệnh phải nghỉ ngơi hoàn toàn. Cô cúi đầu chấp nhận thánh ý Chúa. Cô được đưa vào dưỡng đường Newcastle vào ngày 5-2-1932 và ở lại đây 18 tháng.. Con đường ơn gọi coi như bị phá vỡ tan tành.

Trong khi đó, phong trào Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ tiếp tục bành trướng trong các giáo phận toàn nước Ái-Nhĩ-Lan. Năm 1928, phong trào vượt biên giới sang nước Ecosse, rồi năm 1930 sang Ấn Độ, năm 1931 sang Hoa Kỳ, năm 1933 sang Nigeria, Phi Châu và năm 1936 sang Anh Quốc. Mặc dầu sức khoẻ yếu kém, cô Edel tình nguyện qua vương quốc Anh để đặt cơ sở đầu tiên của Legio Mariae tại Chester. Ban điều hành trung ương của phong trào do dự chưa biết phải quyết định ra sao. Cùng lúc ấy, Concilium trung ương ở Dublin lại nhận được bức thư khẩn cấp kêu gọi giúp đỡ của cô Dennison, phái viên của Legio Mariae tại Nam Phi. Làm thế nào bây giờ? Legio không phải là một dòng tu. Legio không có sẵn nhân lực để gởi đi. Legio chỉ có thể kêu gọi sự tình nguyện của các hội viên - tức là các giáo dân - bằng lòng bỏ công ăn việc làm và gia đình để tận hiến cuộc đời cho một công tác truyền giáo nơi các vùng đất xa xôi ngàn dặm.

Trong lúc Concilium trung ương đang tìm người thì một hình ảnh xuất hiện. Đó là cô Edel Quinn, hội viên tình nguyện đi Anh Quốc. Thay vì đi Anh Quốc, hẳn cô Edel cũng sẵn sàng sang Nam Phi để mở rộng tâm hoạt động của Phong Trào? Ý tưởng được chấp thuận nên người ta mời cô Edel Quinn đến trung tâm Regina Coeli để bàn chuyện.

4/ Công tác tông đồ tại Phi Châu, chặng đường cuối cùng

Đầu năm 1936, Ban điều hành trung ương ở thủ đô Dublin quyết định gởi cô Edel đi Phi Châu. Khi được hỏi ý kiến, cô trả lời ngay: "Rất sẵn sàng, không do dự một giây!"

Gương mặt cô ngời sáng, biểu lộ niềm vui tràn đầy. Thế nhưng, khi vấn đề được đem ra bàn thảo nơi buổi họp của Concilium, đã gặp phải sức kháng cự mãnh liệt của Linh Mục Tổng Tuyên Ủy, Cha Magennis Guglielmo. Sau khi nêu ra đủ thứ lý do, Cha kết thúc: "Phải từ bỏ tức khắc ý định. Nếu muốn, quý vị có thể gởi một nam giáo dân, thay vì gởi một thanh nữ với sức khoẻ mong manh. Đừng thử thách THIÊN CHÚA!". Lời nói khẳng khái của Cha Linh Giám khiến mọi người lặng thinh.

Cô Edel điềm tĩnh đứng lên trình bày: "Tất cả các khó khăn ấy con đã được giải thích từng chi tiết. Con biết rõ những gì đang chờ đợi con. Con ra đi với đôi mắt mở lớn. Đó chính là điều con tìm kiếm. Con đâu có ý định tham dự một cuộc "pic-nic" dạo chơi ngoài trời!"

Hai chữ "pic-nic" làm mọi người phá lên cười. Bầu khí căng thẳng như được cắt đứt. Nhưng Cha Magennis đâu có dễ dàng buông tha. Cha nói lớn: "Pic-nic! Pic-nic! Pic-nic cái gì!". Tất cả lại có dịp cười rộ. Tội nghiệp Cha Magennis! Sau cùng, quyết định bỏ phiếu xem có người nào chống cuộc ra đi của cô Edel không. Trước tâm tình hăng say của cô Edel, đâu ai nỡ từ chối. Mọi người đồng bỏ phiếu thuận, kể cả Cha Magennis! Cô Edel Quinn đã chiến thắng như một phép lạ.

Nhưng câu chuyện chưa chấm dứt. Ba ngày sau, tiểu nhóm ở đường White Friar có cuộc họp dưới sự điều khiển của Cha Magennis. Cô Edel bất ngờ xuất hiện. Mọi người ngỡ ngàng không hiểu cô muốn gì. Cô Edel tiến đến quỳ gối trước mặt Cha Magennis và thưa: "Xin Cha tha thứ cho thái độ quyết liệt của con hôm Chúa Nhật vừa qua!". Vừa cảm động vừa lúng túng trước cử chỉ khiêm tốn của cô, Cha vội vàng nâng cô dậy. Cha tỏ ý hối tiếc vì những lời lẽ can thiệp quá cứng rắn hôm nọ. Rồi Cha nói: "Con hãy ra đi! Chính Chúa gọi con. Ngài sẽ chăm sóc con. Mỗi ngày khi dâng Thánh Lễ Cha sẽ nhớ cầu nguyện cho con!"

Cô Edel Quinn lễ độ cảm ơn Cha và ôm hôn giã biệt các hội viên có mặt.

Không ai quên được quang cảnh diễn ra hôm ấy. Nó biểu lộ tâm tình tôn kính của cô Edel đối với các Linh Mục, những vị đại diện Đức Chúa GIÊSU KITÔ nơi trần gian. Từ nay, trên bước đường công tác tông đồ, cô Edel có dịp tiếp xúc với rất nhiều Linh Mục, và niềm tin tưởng của cô nơi các vị không dòi dôi. Thử hỏi Linh Mục nào lại có thể kháng cự trước sự khiêm tốn của một giáo dân, quỳ gối để xin tha thứ cho chiến thắng của mình?!

Mọi khó khăn vượt qua, giờ đây cô Edel Quinn bắt đầu chuẩn bị lên đường. Ra đi đến một chân trời xa lạ, đến một lục địa với ngôn ngữ và văn hóa hoàn toàn khác biệt. Nhưng cô Edel đặt trọn niềm tin nơi THIÊN CHÚA và Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Và Chúa Quan Phòng đã sắp xếp mọi sự. Cuộc khởi hành ấn định vào ngày thứ bảy 24-10-1936, trực chỉ Nairobi, thủ đô nước Kenya.

Càng gần tới ngày ly biệt, mọi người thân trong gia đình Quinn càng cảm thấy như bị xé nát ruột gan. Cô Edel là chị cả của 4 em và từ gần 10 năm qua đã đi làm, kiếm tiền phụ giúp Ba Má. Trọn con tim cô Edel ở với gia đình, nên cô cũng đau khổ không kém. Nhưng tận thâm tâm, cô hài lòng với hy sinh từ bỏ. Cô tri ân THIÊN CHÚA Quan Phòng và Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ đã cho cô cơ hội thực thi công tác tông đồ. Từ nay, cô luôn nhìn thẳng trước mặt và can đảm bước tới, thẳng vượt mọi trở ngại, bất chấp mọi gian nguy, kể cả sức khỏe mỏng manh.

Vừa khi đặt chân đến Nairobi, cô Edel liên lạc ngay với giáo quyền, tìm hiểu tình hình địa phương và thành lập Praesidium đầu tiên với 5 phụ nữ Công Giáo. May mắn thay, cô Edel được sự hỗ trợ của các Giám Mục và Linh Mục. Đức Tin của các tín hữu Công Giáo thật đơn sơ và đáng ngưỡng mộ. Chỉ vồn vẹn 5 tháng sau ngày thành lập, Legio Mariae đã có mặt tại nhiều giáo phận khác nhau, qui tụ đủ mọi thành phần dân Chúa: da trắng da đen, bản xứ và không bản xứ

với ba ngôn ngữ chính là Kiswahili, Kikuyu và Anh. Trong một lá thư viết cho các Bê Trên ở Anh Quốc, một vị Thừa Sai bày tỏ tâm tình tri ân như sau:

- Legio Mariae mang lại một trợ giúp thật lớn lao. Legio Mariae vượt xa mọi mong chờ của chúng con. Qua Legio, Đức Mẹ MARIA đã thực hiện nhiều kỳ công, trong một thời gian kỷ lục 6 tháng, kể từ lúc khởi đầu cho đến nay. Legio Mariae đã khơi động tâm tình đạo đức chân thành nơi các giáo hữu và là bảo đảm hữu hiệu nhất cho mọi hình thức sống đạo bình dân. Chúng con vô cùng phấn khởi khi thấy đoàn ngũ đông đảo các tín hữu khô đạo lũ lượt trở lại nhà thờ. Các trường học cũng có nhiều tín hữu tân tòng.

Đúng như vậy. Làn gió Thánh Linh thổi mạnh trên các cộng đoàn xứ đạo Kenya và hứa hẹn một mùa gặt phong phú.

Trong khi đó, cô Edel cố gắng không ngừng, cố gắng vượt mức tối đa để đặt nền móng vững chắc cho Legio Mariae nơi lục địa Phi Châu.

Cô Edel tuân hành cẩn trọng mọi kỷ luật của Legio và thường xuyên gửi thư về Ban điều hành trung ương ở thủ đô Dublin. Trong lá thư đề ngày 24-9-1937, cô Edel viết:

- Nhiều Linh Mục tỏ ý rất hài lòng với đường lối hoạt động của Legio, đặc biệt về khoản luật buộc các hội viên phải đi công tác từng hai người một. Các vị cho rằng đây là một kỷ luật vừa khôn ngoan vừa thực tiễn, vì nó bảo đảm cho công tác được thi hành nghiêm chỉnh.

Sau hơn ba năm truyền giáo tại Kenya, cô Edel chuẩn bị đến đảo Maurice theo lời mời của giáo quyền địa phương. Ngày 24-1-1940, cô Edel đặt chân lên Port-Louis và ở lại đây một năm. Đầu tháng Giêng năm 1943, cô Edel lại có mặt ở Nairobi tiếp tục hoạt động. Dĩ nhiên sức khoẻ của cô luôn luôn ở trong tình trạng tồi tệ. Nhưng cô không bao giờ tỏ ra quá lo lắng. Khi kiệt sức, cô nghỉ ngơi, hoặc buộc phải nghỉ ngơi theo lệnh của các bác sĩ.

Ngày 11-4-1944 khi cô Edel Quinn trở lại tu viện các nữ tu dòng Bửu Huyết thì cô hoàn toàn kiệt sức. Từ thần như lộ rõ trên khuôn mặt. Mọi người linh cảm giờ cuối cùng đã điểm. Cô Edel cũng ý thức điều đó. Niềm ước mong sâu xa nhất của cô là được ra đi nhanh chóng và kín đáo. THIÊN CHÚA đã nhận lời cô cầu xin. Cô hoàn toàn bình tĩnh đón chờ cái chết. Chết tức là bước sang cuộc sống vĩnh cửu và được đến gần THIÊN CHÚA. Được tin cô Edel trở bệnh nặng, cô Gannon, một hội viên Legio và là bạn thân, vội vàng đến thăm và túc trực bên giường.

”Hỡi linh hồn Kitô-hữu, hãy ra khỏi đời này,

nhân danh Chúa Cha Toàn Năng đã dựng nên ngươi;

nhân danh Đức Chúa GIÊSU, Con THIÊN CHÚA Hằng Sống đã chết vì ngươi;

nhân danh Đức Chúa Thánh Thần đã tràn ngập linh hồn ngươi.

Và cũng nhân danh Đức Trinh Nữ hiển vinh Rất Thánh MARIA, Mẹ THIÊN CHÚA ..”

Đó là lời kinh những người có mặt chung quanh cô Edel Quinn đang hấp hối, đọc tiễn đưa linh hồn cô vào nơi hạnh phúc vĩnh cửu. Trước đó, vị Linh Mục đã đặt ở đầu giường cô bức tượng Đức Mẹ MARIA Trung Gian Ôn Thánh, Nữ Tướng của Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ. Linh Mục cũng đưa ảnh Chuộc Tội cho cô hôn kính. Sau cùng, cô nghiêng đầu qua một bên và thì thào danh thánh GIÊSU, GIÊSU, GIÊSU. Lúc ấy là buổi chiều ngày thứ sáu 12-5-1944 tại Nairobi, thủ đô nước Kenya. Cô Edel hưởng dương 37 tuổi, sau 8 năm hoạt động đặc lực để đặt nền móng cho Legio Mariae - Đạo Binh Đức Mẹ nơi lục địa Phi Châu.

Khi cô Edel Quinn trút hơi thở cuối cùng, bên cạnh có các Linh Mục, nữ tu và mẹ bề trên Arsenia. Các nữ tu tế nhị mặc cho cô Edel chiếc áo trắng dòng Bửu Huyết. Chiếc áo như tượng trưng cho ước nguyện trở thành nữ tu được thực hiện bên kia cái chết. Gương mặt cô Edel mang nét đẹp thiên quốc. Cô đang an nghỉ trong Chúa.

Trên mộ cô, người ta khắc tấm bia với mấy hàng chữ sau đây:

- Edel Quinn phái viên Legio Mariae tại Đông Phi Châu từ 30-10-1936 đến 12-5-1944, ngày cô qua đời tại Nairobi. Cô đã chu toàn sứ mệnh với trọn nhiệt tâm và lòng can đảm khiến mọi người vô cùng xúc động. Legio Mariae và Châu Phi xin chân thành mãi mãi ghi ơn cô. Chính Đức Thánh Cha cũng hết lời ca ngợi về công cuộc phục vụ cô dành cho Giáo Hội. Xin mọi người nhớ đến cô trong lời cầu nguyện.

Ngày 31-12-1994, Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nhìn nhận những nhân đức anh hùng của cô Edel Quinn. Từ nay, cô được gọi dưới danh hiệu Nữ Đáng Kính.

... Có điềm lớn xuất hiện trên trời: một Người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên 12 ngôi sao. Bà có thai, đang kêu la đau đớn và quằn quại vì sắp sinh con. Lại có điềm khác xuất hiện trên trời: đó là một con rồng lớn, đỏ như lửa, có 7 đầu và 10 sừng, trên 7 đầu đều có vương miện. Đuôi nó quét hết một phần ba các ngôi sao trên trời mà quăng xuống đất. Rồi con rồng đứng chực sẵn trước mặt Người Phụ Nữ sắp sinh con, để khi Bà sinh xong là nó nuốt ngay Con Bà. Bà đã sinh được một Người Con, một Người Con Trai, Người Con này sẽ dùng trượng sắt mà chặn dất muôn dân. Con Bà được đưa ngay lên THIÊN CHÚA, lên tận ngai của Người. Còn Người Phụ Nữ thì trốn vào sa mạc; tại đó THIÊN CHÚA đã dọn sẵn cho Bà một chỗ ở, để Bà được nuôi dưỡng ở đó, trong vòng một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.

Bấy giờ có giao chiến trên Trời: Thánh Tổng Lãnh Thiên Thần Micae và các Thiên Thần của Người giao chiến với con Mãng-Xà. Con Mãng-Xà cùng các thiên thần của nó cũng giao chiến. Nhưng nó không đủ sức thắng được, và cả bọn không còn chỗ trên Trời nữa. Con Mãng-Xà bị tống ra, đó là Con Rắn xưa, mà người ta gọi là ma quỷ hay Satan, tên chuyên mê hoặc toàn thể thiên hạ. Nó bị tống xuống đất, và các thiên thần của nó cũng bị tống xuống với nó. Và tôi nghe có tiếng hô to trên Trời:

”THIÊN CHÚA chúng ta thờ giờ đây ban ơn cứu độ,

giờ đây biểu dương uy lực với vương quyền, và Đức KITÔ của Người,

giờ đây cũng biểu dương quyền bính” (*Khải Huyền 12, 1-10*).

(*“EDEL QUINN, une héroïne de l'Apostolat”, Cardinal Léon-Joseph SUENENS, Tequi, 1952*)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt